

Adam in sä ensistä lod / Ja Para
dysin hänelle soid / Kästid hänen sa
nas pirä. Soid hänell vallon ylidze
maan / Mond hetke nautita sitä.

Caikill nijlle qvin Herra loi / Pyhäll
sanallans / joll caicki voi / Adam piti
andaman nimen / Mitä on taevaas /
vedhes ja maas / Caick luotin hyvän
miehen.

Senjälken myös saatin nähtä / Se
armo / qvin hänest lähte / Cosca hän
idzelläns fanel: Kascaas kyll on / mie
hen yxin oll / Apun me haem hänell.

Nijn Adamist luotin vaimo / Joca
ensist oli sangen caino / Cuin me kyll
tunnusta mahdham / Alast he käyid /
eik sitä nähä / Eik mitän hävet tai
tan.

He kätid Jumalat suurest / Hei
dhän caunin elons puolest / Ja elid
menos hyväks / He olid murhet / ilman
surut / Ja cahdhen elid yhdhes.

Kärme kypeis ylös puuhun / Jong
piru pani sanad suuhun / Ja Evan
cudzui tyghöns / Väsaudhen puust
hedhelz